

Műhelyvallomás

SZILÁGYI CSILLA: TRANSFUSE_02 SOROZAT

A TRANSFUSE sorozat első darabja egy térelválasztó panel volt, kristályüveg, rozsdamentes acél és alumínium felhasználásával készült 2006-ban a diplomamunkámként. Ez a munka egy új formavilágot indított el a munkásságomban, aminek a lényegét a háromszögrácsból épülő gömbölyded üvegformák alkotják. A fény áramlását az üveg megmunkálásával szabályoztam: a homokfúvott felületeken visszaverődött, a fényesen hagyott teljesen átlátszó üvegben továbbhaladt. Az így megszületett fényjátékot kihasználva készítettem első üvegre vetített kompozícióimat, és ezt a megkezdett gondolatmenetet vittem tovább tizenkét évvel később a TRANSFUSE_02 sorozat létrehozásakor.

SZILÁGYI Csilla: TRANSFUSE_01 (részlet) | Csilla SZILÁGYI: TRANSFUSE_01 (detail) | 2006, öntött kristályüveg, rozsdamentes acél, alumínium, a teljes méret: 80x90x5 cm (diplomamunka, Moholy-Nagy Művészeti Egyetem)
Fotó: Ficsór Zsolt

Hosszú évekig szakember híján nem tudtam megoldani a fémrács gyártását, valamint a megfelelő anyagi háttér is hiányzott a nagyobb lélegzetű munkához.

Érlelődött bennem az új rendszer, ez alatt az idő alatt megtanultam a betonöntés csínját-bínját Csurgai Ferenc szobrászművész kurzusain, és a Monostori Művésztelepen. Az üvegtechnikák területén is gyarapítottam tudásom, többnyáron át önkénteskedve a világ legnagyobb üvegművészeti központjában, a Pilchuck Glass Schoolban. 2018-ban tudtam nekiállni a TRANSFUSE_02-nek, amikor először alkotói ösztöndíjat kaptam erre a projektre. A Magyar Művészeti Akadémia egyéves ösztöndíja keretében a témám térbeliségét vizsgáltam. Ezek a darabok kevésbé síkszerűek – például Forest, Landing, Levitation –, és inkább a kerekoszobrászat, mint a dombormű formai szabályait követik. Az egy év során ugyanakkor sikerült kikísérleteznem az üveg- és betonrészek precíz összedolgozásának technikáját, megtaláltam a megfelelő anyagokat, módokat a szoborépítésre. 2019-ben ezt a munkát tudtam folytatni a Nemzeti Kulturális Alap alkotói ösztöndíjával, amikor már a síkban terülő rendszert mint mintázatot vizsgáltam. Ekkor öt új munkám jött létre: *Ikrek I–II.*, *Kerek*, *Kaleidoszkóp*, *Ursa Maior*. Így épült egymásra a két alkotói ösztöndíj lehetősége, és jött létre egy tizenöt darabból álló sorozat. Időben szorosan egymás után következtek, ezért egy gondolati íven helyezkednek el a munkásságomban. Az új sorozatomban a fémrácsot szálerősített újtechnológiás betonnal helyettesítettem, a két- és háromágú üvegformákat szimpla lencseformára redukáltam. A beton tartóvázként funkcionál a szobrokon, és egyben a háromszögrács-kompozíciós háttérrel is biztosítja.

Februárban a FISE Galéria kirakatában állítottam ki az önálló kiállításomon a sorozat legnagyobb méretű darabját, az *Ursa Maior* című munkát. Ebben a műben összegződik az a sok tapasztalat, amit a sorozat létrehozásánál összegyűjtöttem. Igazi kihívás volt elkészíteni.

Az üveg részeit Tápiószecsőn James Carcass üvegművész hutájában öntöttük esztergált acélformákba, a különböző méretű és formájú lencsék közül a legizgalmasabb a koncentrikus köröket formáló prizmákat magába foglaló kristály.

A betont jó minőségű samottos agyagból készült öntőformába öntöttem, szerettem volna újrahasznosítható, természetbarát zsaluanyagot használni a műanyag helyett.

SZILÁGYI Csilla: Levitation, TRANSFUSE_02 sorozat | Csilla SZILÁGYI: Levitation, TRANSFUSE_02 series
2018, öntött kristályüveg, beton, 25x25x22 cm (a Magyar Művészeti Akadémia egyéves ösztöndíjának keretében jött létre)
Fotó: Kóródi Zsuzsanna

Hurkákból való felrakással építettem be az üveglencsákat. Fehér agyagot választottam, hogy egyezzen a szobor színével, mert a beton nagyon pontos anyag, minden apróságot megmutat, ami az öntőformában megjelenik.

SZILÁGYI Csilla: Ursa Maior, TRANSFUSE_02 sorozat | Csilla SZILÁGYI: Ursa Maior, TRANSFUSE_02 series | 2019, öntött kristályüveg, beton, 80x80x12 cm (a Nemzeti Kulturális Alap alkotói ösztöndíjának keretében jött létre)
Fotó: Budai Zsolt János

Olyan érzékeny, mint egy pillanatfelvétel, mint a célfotó egy futóversenyen, az öntés minden apró körülményét őrzi a memóriájában. A szobor felületén visszaköszön az öntőforma belső oldalára készített filctollrajzolat is, megidézve a graffitik eszköztárát a csupasz városi betonon. Az *Ursa Maiort* utólagos színezéssel is módosítottam, a gyári nyers színeket acetonnal mostam össze a festői

hatás kedvéért. Fontos színem a rózsaszín, úgy érzem, ellensúlyoznom kell a beton robusztusságát, erejét egy lágy bíborlilas hatással.

A formák ebben a szoborban is geometrikus módon szerveződnek, aminek ugyanakkor része az oldottság, a kézmeleg vonalvezetés is – a tűpontos szerkesztés elvenne belőle. Az üveg és a beton találkozása körül tovább oldódik a szigorú mértaniság a mintázott megmunkálásban.

A beton mellett az üveg egy egészen más minőséget képvisel, a spiritualitás lehetőségét hordozza. Az üveg: átlátszóság, égi-légiesség, lebegés, ásványi lét, túlvilág, spirituális – a beton: építészet, építés, megtartás, stabilitás, földi, nehéz, anyagi. A két anyag szépen kiegészíti egymást, egymást segítve komplex hatást eredményez. A különböző méretű és formájú öntött kristálylencsék centrális kompozícióba rendezve meghatározó elemként vannak jelen a térben. Megidéznek a gótikus rózsablakok vagy az iszlám fali csempék esztétikáját.

A szoborhoz vetítés is készült a Croatica galériában idén márciusban rendezett kiállításon. A fény végképp egyé olvasztja az alkotás részeit, ezzel speciális atmoszférába emeli a szemlélőt. A szobor mögötti falon szétterül a lencsék által szétszórt fény, az egész teret átmozgatja a játék, ahogy a beton felszínét megfesti, az üveg testén pedig átömlik, és rávetül a falra.

Az üvegtervező művész vallomása